

[Bækgaard.]

om ikke tidspunktet for lovens ikrafttræden bør udgå i første omgang.

Ellers er jeg helt enig i, at det er uhyre vigtigt, at problemerne bliver drøftet fra tid til anden, da uddannelsen af de kommende generationer absolut er den altoverskyggende vigtigste opgave, der stilles. Sådan har det altid været, og det har vel egentlig ikke så meget med samfundsudviklingen at gøre, som mange nu engang vil give det udseende af. Selv primitive naturfolk lærer jo kommende generationer, hvilke erfaringer de har gjort, og hvad det er nyttigt at vide og kunne. Her er vi vel egentlig ved en af kilderne til uoverensstemmelserne angående uddannelsesproblemerne, nemlig hvor meget og hvor lidt praktik der må med i undervisningen. For at det skal stå helt klart, skal jeg med det samme sige, at for mig at se er lovforslaget alt for teoretisk anlagt til, at det kan blive godt, så der må vidtgående ændringer til, for at mit parti — skal vi sige om en snes år — kan stemme for lovforslaget.

Til de forskellige afsnit og paragraffer skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men vedrørende § 5 vil jeg gerne sige, at det er med glæde, jeg i den skriftlige fremsættelse ser, at den højtærede minister har lagt vægt på, at folk, der efter nogle års praktisk virke gerne vil begynde på en læreruddannelse, fortsat skal have mulighed herfor. Nu synes jeg godt nok, at efter § 5's ordlyd at dømme vil denne mulighed blive meget lille, så dér er da sikkert noget for udvalget at se på.

Så er der læreruddannelsens varighed. Det er vel sådan, at det spørgsmål bliver man aldrig færdig med, man finder aldrig den rigtige løsning på det, fordi det er så individuelt: én kan blive en glimrende lærer efter ganske kort tids uddannelse, og en anden bliver det måske aldrig, selv om uddannelsen bliver nok så lang. Her er vi ved det spørgsmål, som også mange ærede ordførere før mig har været inde på, nemlig de lærerstuderendes praktikuddannelse. Ligesom det ærede medlem hr. Poul Hartling må jeg sige, at det forslag, som seminarirektor Holger Paaskesen har tilstillet alle tingets medlemmer, bør indgå som et vægtigt bidrag i debatten. For hvad hjælper det, at en lærer har nok så fin teoretisk ka-

rakter, hvis teorien ikke kan omsættes i praksis? Jeg er af den opfattelse, at ligesom der f. eks. er landmænd, som aldrig skulle have været landmænd, hverken for deres egen eller for samfundets skyld, gælder det i endnu højere grad, når det drejer sig om lærere. Det er derfor et stort spørgsmål, om ikke der allerede i læreruddannelsens første år burde etableres mere praktisk undervisning af eleverne, selvfølgelig under en erfaren lærers medvirken, og her kommer hr. Paaskesens idé med at lade to elever dele et vikariat efter min mening stærkt ind i billedet, for det er jo ikke mindst gennem kammeratens fejltrin, at eleven gør sine erfaringer.

Hvad angår bestemmelsen om, at hver studerende foruden 2 linjefag skal vælge et såkaldt pædagogisk speciale, må jeg sige, at det for mig er et spørgsmål, om det nu også kan være rigtigt, at en almindelig folkeskolelærer skal have en sådan uddannelse. Var det ikke bedre, om f. eks. de børn, der er handicappede, blev undervist af lærere, som måske ud fra personlige motiver er gået ind i dette undervisningsarbejde? Akkurat det samme er tilfældet med småbørnsuddannelsen. Lærerinderne dér er måske netop gået ind i det arbejde, fordi de personlig havde problemer netop i den alder, og det vil de prøve at fritage andre for. I den forbindelse vil jeg ligesom det ærede medlem hr. Dupont og andre ærede ordførere spørge den højtærede minister, om småbørnslærerindernes uddannelse nu helt skal droppes.

Ifølge § 11, stk. 3, skal der foretages en vurdering af den studerendes standpunkt i faget praktisk skolegerning. For mig at se kan det ofte blive vanskeligt at vurdere rigtigt og nogenlunde ensartet her, fordi der kan tages flere forhold med ind i denne vurdering, forhold, som måske ikke helt kommer sagen ved. Jeg behøver blot at nævne forældrenes sociale position i samfundet, for de kvindelige studerendes vedkommende måske en veldrejet figur, eller hvad ved jeg, så jeg tror, at også denne paragraf må give god grund til indgående drøftelse.

Der kunne være en del mere at sige, men da det i mange tilfælde ville være en gentagelse af, hvad der allerede er sagt, skal jeg slutte med at gentage, at jeg faktisk